

શ્રી હનુમાન ચાલીસા

॥ દોહા ॥

શ્રી ગુરુ ચારણ સરોજ રાજ નિજ મનુ મુકુર સુધારી ।
બારણું બિમલ જાસુ જો દાયકુ ફળ ચારી ॥

બુદ્ધિ હીન તહુ જાનિકે સુમેરો: પવન કુમાર ।
બળ બુદ્ધિ બીડ્યા દેઉ મોહી કરાયુ કલેસ બિકાર ॥

॥ ચૌપાઈ ॥

જાય હનુમાન જ્ઞાન ગુન સાગર ।

જાય કપીસ તિહું લોક ઉજાગર ॥૦૧॥

રામ દૂત અતુલિત બળ ધામા ।

અંજની પુત્ર પવન સુત નામા ॥૦૨॥

મહાબીર બિક્રમ બજરંગી ।

કુમતિ નિવાર સુમતિ કે સંગી ॥૦૩॥

કંચન બરન બિરાજ સુબેસા ।

કાનન કુંડળ કુંચિત કેસા ॥૦૪॥

હાત બજ ઔર ધ્વજા બિરાજે ।

કાંધે મુંજ જનેઉ સાંજે ॥૦૫॥

સંકર સુવન કેસરી નંદન ।

તેજ પ્રતાપ મહા જગ બંદન ॥૦૬॥

બીડ્યાંબાન ગુણી અતિ ચતુર ।

રામ કાજ કરિબે કો આતુર ॥૦૭॥

પ્રભુ ચરિત્ર સુનિબે કો રસિયા ।

રામ લખન સીતા મન બસિયા ॥૦૮॥

સૂક્ષ્મ રૂપ ધરી સિયહિ દિખાવા ।

બિકટ રૂપ ધારી લંક જરાવા ॥૦૯॥

ભીમ રૂપ ધરી અસુર સહારે ।

રામચંદ્ર કે કાજ સવારે ॥૧૦॥

લાયે સંજીવન લખન જિયાયે ।

શ્રી રઘુબીર હરષિ ઉર લાયે ॥૧૧॥

રઘુપતિ કીન્હી બહુત બધાયે ।

તુમ મમ પ્રિય: ભારત સમ ભાઈ ॥૧૨॥

સહસ બદન તુમહરો જસ ગાવે ।

અસ કહી શ્રીપતિ કંઠ લગાવે ॥૧૩॥

સનકાદિક બ્રમ્હાદિ મુનીસા ।

નારદ સરળ સહીત અહીસા ॥૧૪॥

જામ કુબેર દિગપાલ જાહાંતે ।

કબી કોબિન્ધ કહી સખે કહાંતે ॥૧૫॥

તુમ ઉપકાર સુગ્રીવહિ કીન્હા ।

રામ મિલાય રાજ પદ દીન્હા ॥૧૬॥

તુમહરો મંત્ર વિભીષણ માના ।

લોકે સ્વર ભય સબ જગ જાના ॥૧૭॥

જગ સહસ્ર જોજન પાર ભાનુ ।

લીલ્યો તાહી મધુર ફળ જાણું ॥૧૮॥

પ્રભુ મુદ્રિકા મૈલી મુખ માહી ।

જલ્દી લાગી ગયે અચરજ નાહી ॥૧૯॥

દુર્ગમ કાજ જગત કે જેતે ।

સુગમ અનુગ્રહ તુમહરે તેતે ॥૨૦॥

રામ દુઆરે તુમ રખવારે ।

હોત ન અડયના બેનું પૈસારે ॥૨૧॥

સબ સુખ લહે તુમહારી સરના ।

તુમ રાકચક કહું કો દરના ॥૨૨॥

આપન તેજ સમહારો આપે ।

ટીનો લોક હાંક તેહ કાપે ॥૨૩॥

ભૂત પિશાયય નિકટ નહિ આવે ।

મહાબીર જબ નામ સુનાવે ॥૨૪॥

નાસે રોગ હરે સબ પીર ।

જમ નિરંતર હનુમત બિરા ॥૨૫॥

સંકટ તેહ હનુમાન છુડાવે ।

મન ક્રમ બચન ધ્યાન જબ લાવે ॥૨૬॥

સબ પાર રામ પપસ્વી રાજા ।

ટીન કે કાજ સકલ તુમ સઝા ॥૨૭॥

ઔર મનોરથ જો કોઈ લાવે ।

સોઈ અમિત જીવન ફલ પાવે ॥૨૮॥

ચારો જુગ પરતાપ તુમહારા ।

હૈ પરસિદ્ધ જગત ઉજિયારા ॥૨૯॥

સાધુ સંત કે તુમ રખવારે ।

અસુર નિકાનંદન રામ દુલારે ॥૩૦॥

અષ્ટ સીધી નવ નિધિ કે દાતા ।

અસ બર દિન જાનકી માતા ॥૩૧॥

રામ રસાયન તુમહારે પાસા ।

સદા રહો રઘુપતિ કે દાસા ॥૩૨॥

તુમહરે ભજન રામ કો પાવે ।

જન્મ જન્મ કે દુખ બિસરાવે ॥૩૩॥

અંત કાળ રઘુબર પૂર જાયી ।

જહાં જન્મ હરિ ભક્ત કહાયી ॥૩૪॥

ઔર દેવતા ચિઠ ન ધારયિ ।

હનુમત સેહી સર્વ સુખ કરયિ ॥૩૫॥

સંકટ કાટે મિટે સબ પેરા ।

જો સુમીરે હનુમ્ત બલબીરા ॥૩૬॥

જાય જાય જાય હનુમાન ગોસાઈ ।

ફૂપા કરઉ ગુરુ દેવકી નઈ ॥૩૭॥

જો સત બાર પાઠ કર કોઈ ।

છૂટહિ બંદી મહા સુખ હોઈ ॥૩૮॥

જો યહ પઠે હનુમાન ચાલીસા ।

હોય સીધી સાખી ગૌરીસા ॥૩૯॥

તુલસીદાસ સદા હરિ ચેરા ।

કીજે નાથ હૃદય મહ ડેરા ॥૪૦॥

॥ દોહા ॥

પવનતનય સંકટ હરન મંગલ મૂર્તિ રૂપ ।

રામ લખન સીતા સહીત હૃદય બસઉ સુર ભૂપ ॥

॥ જાય-ધોષ ॥

બોલ બજરંગબળી કી જય ।

પવન પુત્ર હનુમાન કી જય ॥